

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

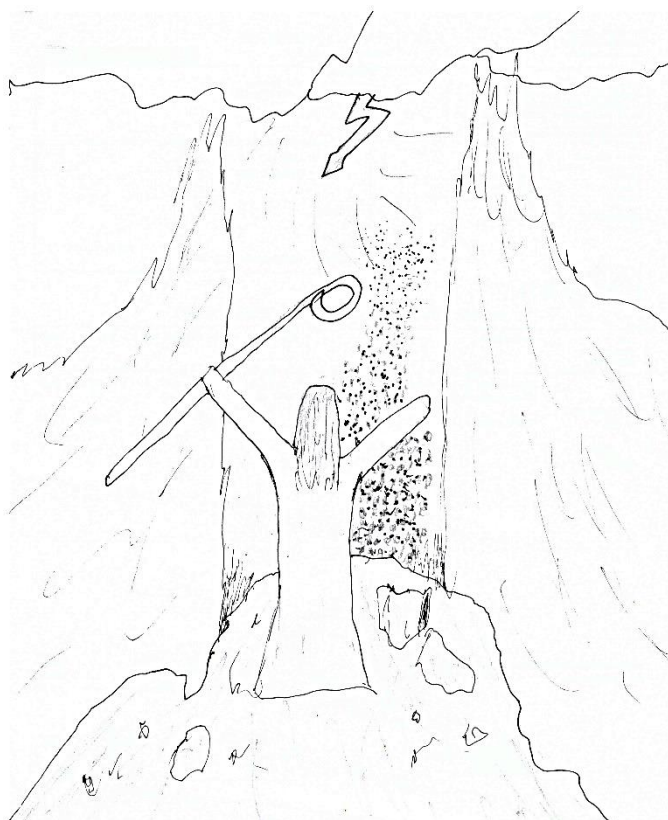
Květen 2024 / 252

Slyš, Izraeli, přikázání života, popřejte sluchu, abyste se naučili prozíravosti. Jak to, Izraeli, že jsi v zemi nepřátel, že jsi zestárl v cizí zemi, nečistý jako mrtví, přičtený k těm v podsvětí? Opustil jsi pramen moudrosti. – Kdybys byl šel po cestě Boží, bydlel bys v pokoji navěky. Nauč se, kde je rozumnost, kde je síla, kde je vědění. Poznáš zároveň, kde je dlouhý věk a život, kde je světlo očím a pokoj. Kdo našel její sídlo, kdo vešel do její klenotnice? Avšak ten, kdo ví všechno, zná ji, vynalezl ji svým vědáním. On založil zemi na věčné časy a naplnil ji čtyřnohými zvířaty. On vyslal světlo a ono šlo, zavolal je, a ono poslechlo s chvěním. Hvězdy zazářily na vykázaných místech a jásaly. Zavolal je a odpověděly: „Zde jsme“; zazářily jásavě vstříc svému Stvořiteli. Takový je náš Bůh, jiný se mu nemůže rovnat. Vynalezl všechny cesty rozumnosti a dal je svému služebníku Jákobovi, Izraeli, svému milému. Tak se ukázala moudrost na zemi a setkala se s lidmi. Moudrost, to je kniha Božích nařízení, zákon trvající navěky. Všichni, kdo se jí drží, dojdou života, kdo ji opustí, zemřou. Obrát se, Jákobe, a chop se jí, jdi za září jejího světla. Svou slávu nedávej jinému, a cizímu národu své výsady. Blaze nám, Izraeli, že je nám známo, co se líbí Bohu.

(kniha Báruk 3,9-15.32-4,4)

Milí přátelé,

slíbil jsem Vám v tomto čísle představit 7 čtení ze Starého zákona, která se čtou při velikonoční vigílii – při bohoslužbě bdění, která je běžná v pravoslavné a katolické tradici (v protestantské tradici je její obdobou bohoslužba nazvaná „Devatero čtení“). Na některých místech i v naší církvi lidé objevují toto bohatství, které nám pomáhá pochopit věrnost Boží člověku a lidstvu na jeho klikatých cestách i hloubku

Obr. Jeník Heller – Přejít Rudého moře

a vynalézavost Boží lásky k nám. Tyto „lekce“ jsou milníky dějin spásy a vyjadřují něco důležitého z židovské i křesťanské víry.

1. čtení je o stvoření světa (Gn 1,1-2,2). Je to neuvěřitelné, ale Bůh nás stvořil, aby měl pro koho žít. Nemáme mít negativní vztah ke světu ani k tělu: Vše, co Bůh stvořil, je dobré. Se stvořením a dobrým dílem lidí máme dobře hospodařit a střežit je. Bohu se máme a chceme podobat v jeho jednání, myšlení i mluvení.

2. čtení je o obětování Izáka (Gn 22,1-18). Nedávno jsme o tom slyšeli při bohoslužbách. Hospodin nás úmyslně vtahuje do tohoto krutého příběhu, abychom pochopili, že Bůh je rozhodně proti lidským obětem. Trneme nad „zkouškou“ Abraháma, nikdo z nás by nic takového nebyl ochoten ani schopen podstoupit. Ve víře prožíváme nejen světlé okamžiky, ale i temné noci. Některé texty v nás stále „hlodají“, „leží nám v žaludku“, kroutíme nad nimi hlavou, provokují nás k přemýšlení.

3. čtení je o tom, jak Izraelci přešli Rudé moře (Ex 14,15-15,1) – to jsme četli na velikonoční neděli. Izraelité se ocitli v bezvýchodné situaci: před nimi moře, za nimi vojsko, které je mělo povraždit. Židovské Velikonoce jsou oslavou záchrany a vysvobození z egyptského (i jakéhokoli jiného) otroctví.

Ve 4. čtení (Iz 54,4-14) mluví Hospodin o svém lidu jako o nevěště. Izraelité mnohokrát opustili Hospodina a nepřátelé je zotročili. V babylonském zajetí, když si více než kdy předtím přiznali svou vinu, jim opět Hospodin přislíbil pomoc. Židé každou sobotu i o Velikonocích čtou Píseň písní. My se u toho možná trochu stydíme, a asi nám přijde, že nás přece Bůh nemůže milovat tak, jako Ženich nevěstu, ale je to k naší škodě.

5. čtení (Iz 55,1-11) by mohlo být preambulí k učení o spasení z milosti. Jeho začátek někdy čteme jako pozvání ke stolu Páně. Vedle mnohých povzbuzení nám asi zůstávají v hlavě i slova méně příjemná, ale podstatná: „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje“, je výrok Hospodinův.

6. čtení (Bar 3,9-15.32-4,4) je z apokryfní (deuterokanonické) knihy *Báruk (a list Jeremiášův)*. Protože ne každý má tuto knihu ve své Bibli (některá vydání jsou včetně deuterokanonických knih, některá bez nich), otiskl jsem text na začátku úvodníku.

Stvoření Slunce a Měsíce popsané v knize Genesis bylo původně především polemikou s kulty okolních náboženství, která vzbuzovala v člověku strach, na rozdíl od Hospodina, který od strachu osvobozuje a všechno včetně nebeských těles má ve svých rukou. Hvězdy, které „září vstříc svému stvořiteli“, mi připomínají velikonoční písně, které zpívají o tom, jak celé stvoření oslavuje Kristovo vzkříšení (např. EZ 535).

Kromě toho zde dává Hospodin jasně najevo svůj postoj velkorysosti, ale i pevnosti vůči svému lidu: bude o nás pečovat, ale pokud budeme žít svévolně, nebude k našim nepravostem mlčet a vztáhne svou žehnající ruku zpět. Bůh nás vede k tomu, abychom přemýšleli a hledali příčinu své mizérie pokaždé, když ztratíme svobodu i jiné Boží dary. Bůh nás nikdy neodmítne, ale vítá naši reflexi a touhu po obrácení.

7. čtení (Ez 36,16-28) přináší nadějnou zvěst o očistění a proměně a o tom, že nám Bůh vdechne nového ducha (znovu nás stvoří) a nové srdce. Většina náročných operací se provádí v narkóze, ale jsou i operace, při kterých je pacient při vědomí (srdeční i mozkové) a při některých musí i spolupracovat. Při výměně kamenného srdce za srdce

masité (ježíšovské) máme vědomě spolupracovat. Bůh nás objímá, prostupuje a chce nás proměňovat do své podoby. Jako křesťané to máme snadnější – můžeme spolupracovat s Ježíšem, ve kterém nám Bůh ukázal svou lidskou tvář. Ať se nám to daří!

Přeji Vám, abyste si našli čas na sedm krátkých soukromých biblických hodin či ztišení nad těmito texty a aby Vám přinesly radost.

Srdečně Váš Daniel Heller

Jubilanti

Bajcarová Anna
Heliman Vít
Koláček Alois
Kovář Josef
Krchňák Josef
Kubičná Jarmila
Ligasová Alžběta
Popelářová Milada
Škrobáková Alena
Štreitová Olga
Taurková Pavla

Dobromila Krupová

Slovo na okraj:

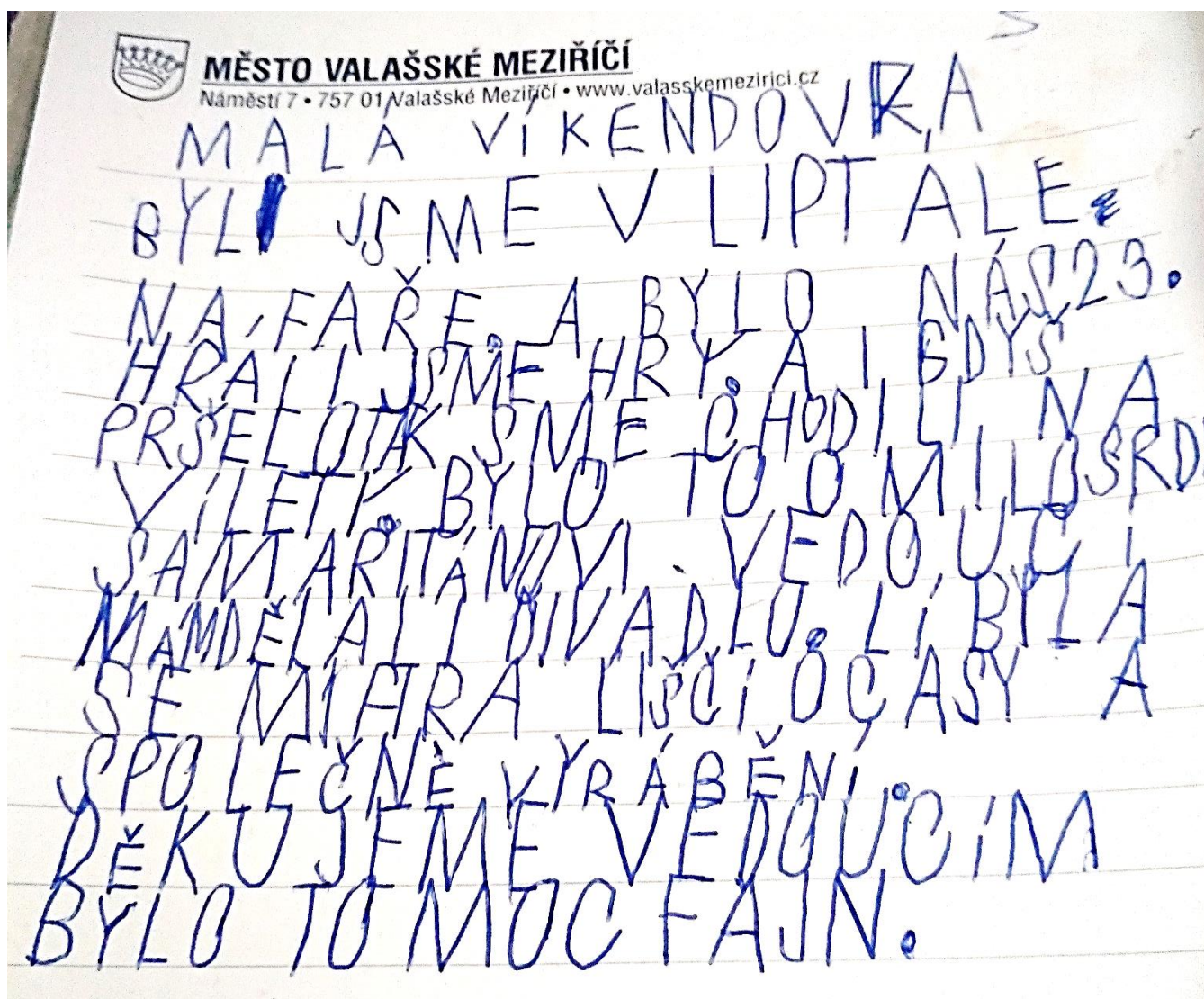
„To není fér“ – tak se občas vyjadřoval náš sedmiletý vnuk, když něco podle něj nebylo spravedlivé. Tato slova ho, jinak dobráka od kosti, dovedla rozpálit do běla, byl schopný se v zájmu obhajoby spravedlnosti na toho druhého vrhnout.

Při vzpomínce na Jana Karafiátu se vynoří otázka, jak je to vlastně s tou spravedlností? Jedním z důvodů, proč se rozešel s vedením církve, byl pohled na dodržování kázně v církvi. Není to přece fér, aby ten, kdo žije v hříchu, mohl spolu s ostatními přistupovat ke stolu Páně. Chce se říci: „A co Jidáš, ten přece s Ježíšem u poslední večeře stoloval.“

Člověk má v sobě nastavený jakýsi smysl pro spravedlnost a v jejím jménu se nejen rozhoduje, ale především posuzuje jednání druhých. Kromě toho, že se jedná o hodně subjektivní pocit, je potřeba slyšet to, co se táhne celou Biblií: „Láska je víc než spravedlnost“. To je úplně revoluční myšlenka, která zastavuje nás „spravedlivé“. Martin Luther přišel s důrazem na milost. Milost, která působí změnu s člověkem, milost, která odpouští. Pokud se přežene jeden nebo druhý důraz, je to špatné. Ale pokud se při našem rozhodování spolehne i v tomto na Boží vedení, přichází zázrak. Ne laciný, ale těžce v modlitbách probojovaný. Není možné vyloučit řád a kázeň, ale ani pokoru a lásku.

Vzpomínám na slova doktora Buly, právníka, který nám radil v začátcích Diakonie. Řekl: „Ani sebelepší smlouva či zákon nepomůže, když se lidé nebudou chtít dohodnout.“

- Seniorátní třicátníci byli 19.4.2024 v Huslenkách. Program měl bratr Radek Kabeláč. Příští třicátníci budou 19.5.2024 v 17:00 hod ve Valašském Meziříčí.
- Presbyterní konference ve Zlíně 7.4.2024 – téma komunikace ve staršovstvu bylo pojednáno způsobem vhodným spíše pro firemní komunikaci než pro komunikaci v prostředí církve.
- Odpoledne pro rodiny s dětmi proběhlo 13.4.2024 v Bludovicích u Dušíků. Staršovstvo děkuje za přípravu manželům Dušíkovým.
- 28.4.2024 proběhlo sborové odpoledne o táborech pořádaných naším sdružením Communio Viatorum.
- Valašská mládež proběhla 12.4.2024 v Růžďce.
- Společný sborový večer s Velkou Lhotou navrhuje naše staršovstvo na 10.6.2024.
- Cesty bratra faráře Hellera
 - proběhlé: DZR Loučka, setkání pastýřských rad, postní pobožnost v Hošťálkové, bohoslužba v Naději Otrokovice, příprava na křest tamtéž, seniorátní setkání se skupinou LGBT, setkání supervizorů a intervizní skupina, supervize nem. kaplanů
 - plánované: DZR Loučka, bohoslužba v Naději Otrokovice, supervize v Náchodě
- Setkání na Slezské Hartě u Jelínků bude 27. - 28.7.2024.
- Staršovstvo děkuje účastníkům brigád na mytí oken a na sborové kuchyni. Dále staršovstvo děkuje bratru Liborovi Nejedlému za vypracování grantu DARP. Koordinaci stavebních činností na kuchyni zajišťují Věra Široká, Jan Hrtus a Tomáš Vémola. Je vypracován harmonogram prací do konce roku 2024. Bratři Tomáš Vémola a Libor Nejedlý řeší možnosti zateplení farního bytu.
- Je třeba natřít venkovní křídla oken. Bratr František Tomanec od adventistů provede, až bude teplejší počasí na jaře 2024. Rovněž ho požádáme o nátěr podstavce u stolu Páně v kostele.
- Bratr farář osloví paní Zdenku Mikšovou ohledně darovací smlouvy na pianino ve sborovém sále.
- Švestka za garáží se může vykácet.
- Finanční informace k 31.3.2024: pokladna: 19 082,- Kč, účet: 477 493,- Kč, saláry a dary hotově: 10 000,- Kč, saláry a dary bankou: 40 667,- Kč, Jeronýmova jednota: 4 000,- Kč, sbírky celkem: 23 510,- Kč, sbírka účelová: 2 740,- Kč, sbírka sborová: 10 270,- Kč, sbírka na HDL: 10 500,- Kč, sbírka na Libanon: 4 545,- Kč, sbírka na Ukrajinu: 200,- Kč
- Chaverut – organizátoři hledají někoho do organizačního týmu.
- Muzejní noc bude v pátek 31.5.2024. V našem kostele bude koncert Nicole Sklářové a Daniely Eklové. Služba Jana Kořínková.
- Noc kostelů bude v pátek 7. června 2024. V našem kostele budou prohlídky na věž. Téma bude „Srdce“, rozhovor o tom, jak se víra projevuje v různých oblastech života.

Malá víkendovka

Alžběta Machová

Byli jsme v Liptále na faře. A bylo nás 23 dětí. Hráli jsme hry, a i když přelo, tak jsme chodili na výlety. Bylo to o milosrdném samaritánovi. Vedoucí dělali divadlo. Líbila se mi hra liščí ocasy a společné vyrábění. Děkujeme vedoucí, bylo to moc fajn.

Od pátku 19. do neděle 21. dubna jsme byli na víkendovce v Liptále. Jeli jsme z Valmezu autobusem na Sirákov. Potom jsme šli přes kopce do Liptálu na faru. Tam jsme byli celý víkend ubytovaní. V jedné místnosti jsme jedli, spali a hráli hry. Cestou jsme se rozdělili do čtyř skupin, ve kterých jsme celý víkend soutěžili.

V sobotu jsme po snídani šli na výlet. Hráli jsme hru liščí ocásky, která se nám moc líbila. Jenom Betýsek a Anička se bály, protože tam přišli lupiči. A to byli vedoucí. Po obědě jsme měli polední klid. Odpoledne jsme plnili různé úkoly, např. 60 dřepů, 18 angličáků a 10 kliků, nebo jsme hledali papírky s písmenky a skládali jsme slova. Před večerí jsme hráli židličkovanou a zahráli jsme si malou olympiádu. Po večerí jsme si dali pyžama, vyčistili jsme si zuby a zalezli jsme do spacáků. Ráno jsme si sbalili věci, dali jsme si snídani a šli jsme si hrát ven. Potom jsme měli společný nástup a vyhlašování výsledků soutěží. Vyhrála skupina modrých. Některé děti jely potom domů a některé zůstaly v kostele a zpívaly při bohoslužbách. Tím víkendovka skončila.

A co se komu nejvíc líbilo?

Bětušce se líbilo všechno a chutnal jí párek v rohlíku.

Barunce se nejvíc líbila zvířátka, hlavně kravičky, které jsme viděli na výletě. A také spaní ve spacáku.

Madlenku nejvíc bavila hra liščí ocásky.

Událo se ve sboru

Brigáda na renovaci kuchyně a malého sálu

Tomáš Vémola

V sobotu 20.4. proběhla první sborová brigáda na rekonstrukci kuchyně a malého sálu. Sešlo se nás v 8:30 celkem sedm, vesměs statných a práce schopných jedinců. S chutí jsme se vrhli do práce a začali rolovat linoleum. Záhy nás optimismus přešel, to když jsme v malém sále odkryli překližku a vykroukla na nás plíseň, kam oko pohlédlo. Nenechali jsme se ale zastrašit a bourali dál. Překližka byla

přišroubovaná opravdu dobře, a tak přišly na řadu páčidla. Pod nimi se konečně objevila dřevěná podlaha. Její vzhled byl nevábny, ale po důkladném šetření na místě a vyřezání sondy jsme usoudili, že renovace bude možná. Snad i podlahář bude mít stejný názor :) Takže jsme z prken přece jen museli těch asi 400 vrutů vyšroubovat. A že to šlo ztuha!

V kuchyni šla práce od ruky rychleji, sice tam byly 3 vrstvy linolea, ale podlaha samotná nekladla tak houževnatý odpor. Možná to bylo i tím, že jsme podlahu bourali až na podklad, a tak jsme nemuseli brát ohledy na nějaký ten šroubek. Nakonec ještě šikovní

hoši se sbíječkami vysekali kachličky (které držely dost poctivě) a bylo to! Hanča nám k obědu donesla dobrý guláš a kolem jedné odpoledne už jsme jen uklízeli.

Další brigáda nás čeká 1.5., kdy budeme vynášet z kuchyně suť, abychom připravili podlahu na vylití betonové desky.

Sborový večer

Anna Jelínková

Hosty sborového večera byli manželé Cibulcovi. Paní Emilie Cibulcová napsala o sobě do minulého čísla časopisu článek, kde popisovala svoji životní dráhu. Tento večer ještě vše shrnula a některé epizody barvitě a se svým osobitým humorem rozvedla. Podrobně se věnovala hlavně své profesní dráze. Jako výborná vypravěčka nás často rozesmála, ale také byly chvíle, kdy jsme pociťovali úzkost.

Manžel Miroslav Cibulec sám mluvit nechtěl, tak jej paní Emilie nahradila a prozradila nám o něm, že vystudoval obor Technické zabezpečení budov. Vzali se v roce 2001. Ona měla jednu dceru a on tři své děti ve věku 5, 10 a 11 let a v Jarcově stavěl domek. Spolu tedy vychovávali čtyři děti. Velice oceňovala jeho podporu, zvláště v nynější pro ni velice těžké situaci – „Nic se mu neprotiví.“ Vařit neumí, ale to by už byl dokonalý. Společné roky byly bohatě prožité a jejich vztah je stále hlubší.

Její svědectví o tom, jak bojuje s nemocí, i o tom, co pro ni znamená víra, je pro nás velmi důležité. Jsme vděční za vše, čím naše společenství obohacuje. A že se mezi námi cítí dobře.

Pozvání

KVĚTNOVÁ KAVÁRNIČKA PRO DŘÍVE NAROZENÉ

Zveme na setkání, tentokrát 29.5. v 9.30 ve sborovém sále.

Program:

- Krátké biblické zamyšlení
- Z vlastních zdrojů – trénování paměti, taneční terapie aj.
- Sdílení se

Drobné pohoštění zajištěno – prosíme všechny, kdo budou chtít něčím přispět, aby se ohlásili Dobře Krupové 732 343 638

Dovoz a odvoz po domluvě není problém.

Tel. br. farář Heller: 777 342 910

TĚŠÍME SE NA VÁS

Seznamme se

Martin Fojtů – kurátor sboru

Narodil jsem se 6. srpna 1960 na Vsetíně manželům Martě a Pavlovi Fojtů jako třetí dítě. Nejstarší bratr je Pavel, druhá je setra Ruth. Krátce po mém narození jsme se přestěhovali do Domažlic, kde tatínek nastoupil na svůj první sbor. Z tohoto přesunu si samozřejmě nic nepamatuji. Jen střípky vyplouvají na povrch ze vzpomínání maminky, jak to bylo těžké. Například stěhování. Na ložné ploše stěhováku mezi nábytkem v zimě. V Domažlicích přibyli další sourozenci Samuel a Ester.

V Domažlicích jsem začal chodit do školy. Mám na to matné vzpomínky, protože jsem nechodil stále do jedné školy. Zda se stěhovala po Domažlicích jen třída, nebo žáci do různých tříd, to nevím.

Vybavuji si příjezd okupantů a průjezd jejími kolonami. Byli totiž zakopáni kolem Domažlic, když nebyli vpuštěni do kasáren, neboť Domažlice osvobodila americká armáda.

V roce 1968 jsme se přestěhovali do Jasenné, kde jsem pokračoval na základní škole. Tam byla škola jen do páté třídy. Pokračování bylo pak ve Vizovicích. V Jasenné se narodila sestra Marta. V roce 1974 tatínek ztratil státní souhlas a my jsme se stěhovali v roce 1975 do Stříteže nad Bečvou. Tam jsme se nastěhovali do rozestavěného domu. Ten se dodělával za pochodu. Já jsem nastoupil do učňovského střediska národního podniku Tesla Rožnov pod Radhoštěm. Vyučil jsem se strojním zámečnickem. Následovalo studium na Střední průmyslové škole strojní na Vsetíně. Pak jsem byl přijat na studium na Vysokém učení technickém v Brně. Tam jsem pobyl dva roky, ale školu jsem nedokončil.

Následovalo mé první zaměstnání. Nastoupil jsem na České dráhy do lokomotivního depa ve Valašském Meziříčí na údržbu strojního zařízení. Po krátké době bylo potřeba zaskočit v technické kanceláři, kde jsem zůstal až do konce svého působení na ČD. Díky svému zaměstnání na ČD jsem získal elektrokvalifikaci. V roce 1985 jsem se oženil s Ivanou Bícovou. Narodily se nám postupně čtyři děti – Šimon, Daniela, Benjamin a Michaela. Po revoluci jsem nastoupil do firmy Jelínek – výroba nábytku. Tam jsem nejprve pracoval při montáži ortopedických matrací. Později jsem dělal mistra na matracích. Jak se firma rozšiřovala, tak vznikla potřeba zásobovače. Tak jsem změnil funkci a pracoval na této pozici. Později se naskytla příležitost změnit zaměstnání, a tak jsem se stal instruktorem pro školení obsluh motorových manipulačních vozíků, později zkušebním komisařem.

Po dvaceti letech manželství se naše cesty rozešly. Já jsem zůstal v Poličné a Ivana s dětmi odešla do Prahy. Nyní mají děti již své rodiny. Šimon se oženil a žije se svou ženou Štěpánkou a třemi kluky v Táboře. Danielka je vdaná a žije se svým manželem Ondřejem v Praze. Mají holčičku a chlapečka. Benjamin, toho vídáte asi nejčastěji, je

obklopen třemi dětmi a žije s Bárou. Bydlí ve Valašském Meziříčí. Michaela je vdaná a žije se svým manželem Jaroslavem a dcerou v Praze.

V roce 2015 jsem se znovu oženil. Spolu s Jindřiškou mi přibyly dvě děti a dvě vnoučata, Tereзка a Matěj. Tereзка s Adamem mají dva kluky.

Jistě se ptáte, jaká byla cesta k víře ve farářské rodině. Vše nasvědčovalo tomu, že půjdu ve stopách tatínka. Zhruba ve třech letech jsem na převrácených labutích (dětská houpačka) připravoval večeri Páně, za zpěvu písně hůru bači, prapor Krista, ale nebylo tomu tak. Škola mne příliš nelákala, nevěděl jsem, co po mně chtějí. Neměl jsem možnost si hrát. Stále nějakí noví lidé, nové děti, se kterými jsem se možná už nikdy nesetkal. Snad přesycen účastí na všech bohoslužbách a dalších církevních akcích mne to do sboru příliš nepřitahovalo.

Po přestěhování do Jasenné se otevřel prostor větší volnosti. Odtamtud mám také kamarády, spolužáky a spolužačky, se kterými se každoročně setkávám. Tam jsem měl možnost poznávat, jak se co dělá a jak co funguje. Jen ta nechť ke škole mne neopustila. Seznámil jsem se se sousedem panem Balejou, vyučeným kovářem, kterému byl zabaven majetek komunisty. Byl mi úžasným učitelem.

Po přestěhování do Strážnice nad Bečvou jsem se podílel na stavbě domu, zařídil jsem si časem dílničku na kutění. Cokoliv jsem našel, tak jsem zkoumal, k čemu to sloužilo a zda se to dá zprovoznit, nebo použít k jinému účelu. Tam mi už ty školy k něčemu byly. Při studiu v Brně jsem se dostal do křesťanského společenství a můj postoj k víře se začal měnit. Ve Strážnici jsem začal chodit do mládeže a účastnil jsem se sborového života.

Následovalo zaměstnání, svatba, rodina, stavba domu. Jakmile to bylo možné, tak jsme se přestěhovali do Poličné. Přihlásili jsme se do sboru ve Valašském Meziříčí, kde jsme byli pravidelnými účastníky bohoslužeb. Přišla práce ve staršovstvu. Rozvod. Druhá svatba. Nyní jsem druhé volební období kurátorem. Děkuji všem, kteří při mně stáli a podporovali v těžkých chvílích.

Náš sbor mám rád. Věřím, že po dobu, kdy bude neobsazen, bude fungovat. Máme mezi sebou mladé schopné lidi, kteří, jak pevně věřím, převezmou sbor.

Závěrem

Báseň Lenky Machýčkové

Bůh je láska k Božímu slovu
a snažíme se mu porozumět
a umět v něm číst, aby nás nasytil Božím slovem a moudrostí.
Za to Tě, Pane Ježíši Kriste, mám moc ráda,
a když Tě volám a modlím se k Tobě, Pane můj,
tak mi pomáháš ve zdraví, v nemoci a v tísní mé.
Jsi má láska a štít můj, který dává naději a jistotu,
o kterou se nemusím nikdy bát,
protože Ty, Pane Ježíši, budeš stát vždy při mně
a já Ti moc děkuji za to, že mi dáváš sílu do života,
abych to s Tebou zvládla.

Diakonie

Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievmm.cz

www.diakonievmm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Pomozte nám rozšířit pobytové služby pro osoby s diagnózou demence

Ve spolupráci s městem Valašské Meziříčí připravujeme rozšíření kapacit pobytových služeb pro osoby s diagnózou demence o 13 lůžek. Investice města pokryje stavební úpravy. Pro zajištění poskytování služby je dále nezbytné vybavit pokoje pro klienty polohovacími lůžky včetně antidekubitních matrací, nočními stolky, úložným a sedacím nábytkem a také vybavit patro a vstup bezpečnostní signalizací, vytvořit zázemí pro personál a například také zajistit pomůcky pro chod patra jako jsou vozíky na léky, potřeby pro zajištění hygieny, termoporty apod. Děkujeme, že se na potřebném vybavení služby nebo jeho chodu podílíte i Vy.

Číslo transparentního účtu:	115-2766120267/0100
Variabilní symbol:	4903

Volné kapacity v Denním stacionáři Dobromysl

Denní stacionář Dobromysl je místem, kde mohou senioři, kteří potřebují pomoc jiného člověka nebo trpí poruchami paměti, smysluplně strávit den. Denní pobyt ve stacionáři je řešením pro ty, kteří nemohou být v době, kdy jejich blízcí pracují, sami doma. Je také vhodný pro seniory, kteří touží po společnosti a možnosti si popovídat, ale sami již nezvládnou do společnosti chodit. V současné době nabízíme volné kapacity.

Benefiční workshop "Zdravé dýchání"

V útulném prostředí Tucan CAFÉ se uskutečnil benefiční workshop s názvem "Zdravé dýchání". Akci vedla s laskavostí a profesionalitou naše milá dobrovolnice, paní Irena Hýžová – breathwork facilitátorka. Benefiční workshop přinesl částku 6 450 Kč, která podpoří činnost Diakonie Valašské Meziříčí.

Srdečně zveme:

9. 5. čtvrtek 16.30 Nanebevstoupení – bohoslužby s VP
12. 5. neděle 10.00 bohoslužby s VP – host Aleš Rosický
po bohoslužbách beseda s kandidátem
na faráře našeho sboru
19. 5. neděle 10.00 Svatodušní svátky – bohoslužby s VP
17.00 setkání třicátníků
20. 5. pondělí 18.00 sborový večer s Radkem Palackým
z organizace *Mládež pro Krista* o práci s dětmi z ulice
26. 5. neděle 10.00 bohoslužby s VP – host Daniel Bartoň
14.30 O Istanbulske úmluvě
29. 5. středa 9.30 kavárnička pro dříve narozené
2. 6. neděle 10.00 bohoslužby s kázáním pro děti a s VP
9. 6. neděle 10.00 Den Diakonie – bohoslužby v Hospici

Souběžně s bohoslužbami probíhá nedělní škola pro děti.

Prosíme všechny, kdo nemají možnost dopravit se na bohoslužby, aby kontaktovali br. faráře, který pro ně domluví *dovoz*.

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány v přímém přenosu na kanálu YouTube „ČCE Valašské Meziříčí“

<https://www.youtube.com/channel/UCz2kfczA4FsRVzAqEqFw5jw>

31.5. ve 20.00 **koncert** D. Eklové a N. Sklářové (*Muzejní noc*)

7.5. **Noc kostelů** – bližší informace budou na plakátech a www

Pravidelný týdenní program

- Úterý 15.30 setkání rodičů s malými dětmi
Čtvrtek 15.30 náboženství pro školní děti
16.30 biblická hodina
Pátek 19.00 mládež (dle dohody 777 342 910)
Neděle 9.15 zkouška pěveckého kroužku (od září)
10.00 bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

- úterý co 14 dní ve 14.00 hod.
- 7. 5. a 21. 5. farář Daniel Heller

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: [valasske-](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangelicivalmez)

[mezirici.evangelicivalmez](http://valasske-mezirici.evangelicivalmez)

[https://www.facebook.com](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

[/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Kontakty:

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovnice

Dobromila Krupová

mobil: 732 343 638

krupova.diak@seznam.cz

Pokladník

Libuše Jelínková

liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janířková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 5. 5. 2024

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Anna Jelínková

mobil: 721 935 185

anna@jelinek.eu